

KAJ MUNKK

NIEUWSBRIEF

BOORDEVOL

MUNKK

memories

Deze nieuwsbrief verschijnt ter ere van de reünie, die georganiseerd gaat worden voor Kaj Munkers, die in de periode 1960 - 1980 op deze school hebben gezeten.

Oplage: ca. 570 exemplaren
Uitgifte: per e-mail

Redactie:

Dolly Huisman-Vink, *abactis*
[m] johnh@kabelfoon.nl
Erna Grol-Vink, *praeses*
[m] erna12@xs4all.nl

Vormgeving

Frank van Veen
idonuts, Den Haag

In dit nummer...

Van de redactie	1
Van de abactis	1
Op bezoek bij... Juffrouw Pompert	2/3
De gele Dauphine	3
De top-10 van Ineke Remijn	4
Tim Feenstra	4
De top-10 van Chris Rietdijk	5
Gezocht: beeldmateriaal	5
De sleutel van het gouden hart	6

Van de redactie...

Nieuwsbrief in een nieuw jasje!!!

Afgelopen maand werd ik verrast door het aanbod van Frank van Veen (periode 70-76) om onze Kaj Munk Nieuwsbrief vorm te gaan geven. Frank is grafisch vormgever en heeft zijn eigen bedrijf "idonuts". Hij wil ons graag ter zijde staan met zijn talenten.

We waren al "om" bij het idee, maar na het bekijken van zijn eerste opzette voor de nieuwsbrief raakten we helemaal enthousiast.

We zijn geweldig blij, dat Frank ons op deze manier wil helpen. (en zeker mijn man Bernard, die het nu geen bloed, zweet en tranen meer kost.) De nieuwe nieuwsbrief is een lust voor het oog!!

Verder vermeldt Dolly de laatste gegevens en doet Tim een oproep aan allen, om net als hij, ons mee te helpen met zoeken. Neem even contact op met Dolly (johnh@kabelfoon.nl) . zij kan je een lijstje sturen met namen van jouw klasgenoten, die nog gezocht dienen te worden.

De datum van de reünie wil ik volgende maand gaan prikken ergens in maart 2007. Vooraf gaan we jullie eerst peilen a.d.h.v. een enquête, om te weten op hoeveel mensen we kunnen rekenen. Mijn werkzaamheden wil ik dus in de komende tijd meer gaan besteden aan het organiseren van de reünie zelf. Heb je bepaalde talenten, heb je ideeën voor een geschikte locatie voor minimaal 300 mensen, durf je op te treden? Laat het me weten.

In deze nieuwsbrief kunnen jullie verder lezen: het interview dat Irene Houtman en ik mochten hebben bij onze juf Els Pompert, die we in de tweede klas hadden, schooljaar 1964-1965 en de top Tien van Chris Rietdijk en Ineke Remijn en het verslag, dat Henneke de Weille heeft geschreven in 1967 na de opvoering van het toneelstuk: "De Sleutel van het Gouden Hart". We zijn benieuwd wie de hoofdrolspelers waren!

Tot slot wil je iets meer weten van Dolly en mij surf dan eens op www.schoolbank.nl of www.kagawa.nl

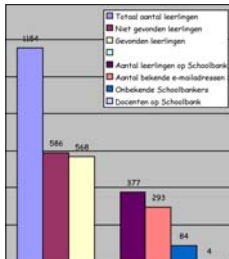
Erna Vink (nu Grol)
63-69 praeses

Van de abactis... Verslag 3

door: Dolly Huisman-Vink (59-60 en 62-65)

Fantastisch! We hebben weer 81 nieuwe namen op onze lijst. Ook is er een groei van 94 bekende adressen; dat houdt dus in dat nog 586 leerlingen niet gevonden zijn. Het zou jammer zijn als zij de reünie zouden moeten missen, nietwaar? Ik stuur daarom deze keer met de nieuwsbrief een lijstje mee van alle nog niet gevonden Kaj Munkers, met de vraag of jullie allen je eigen klasgenoten wellicht willen gaan zoeken.

Misschien ben jij handig met Google of kun je vliegensvlug iemand in het telefoonboek vinden?? Alle beetjes helpen natuurlijk.

Op bezoek bij...

Juffrouw Pompert

door Irene Houtman (periode 63-69)

Op dinsdag 22 augustus bellen Erna Vink en Irene Houtman aan bij Juf Pompert. Ze was onze juf van de tweede klas. Ze had al aangegeven dat ze met een opknabbeurt van haar woning bezig was, maar vond het toch leuk om ons - ondanks die drukte- te ontvangen.

Ze deed open, en we waren verrast.... In onze herinnering was ze veel groter en had ze lang haar.... Nu was ze kleiner dan wij, en had ze het haar behoorlijk kort. Afgezien van de afwezigheid van die opvallende kenmerken voelden we ons -net als vroeger- snel thuis, en konden we gaande het gesprek wel wat herkennen van de juf die we vroeger zo lief en aardig vonden. Het leuke was dat ze ook allerlei herinneringen aan ons en haar andere leerlingen had. Zo wist ze nog dat ze bij mij thuis was geweest en ze herinnerde zich daarom niet alleen mijn twee jaar jongere broer maar ook mijn moeder nog. Ja, juffen en meesters

gingen toen nogal eens op huisbezoek, tijdens de middagpauze, of na school. Zo kregen zij een beetje gevoel bij het gezin van hun leer-

ling. Juf Pompert koestert nog steeds een paar cadeautjes, die ze op die gelegenheden, bij een verjaardag of op een andere gelegenheden kreeg van kinderen en ouders.

Juf Pompert heeft al met al zo'n zeven jaar op de Kaj Munkschool gewerkt. Het was haar eerste baan in het onderwijs. Met vriendin Wijmie (juffrouw Frens) had ze na de kweekschool eerst een jaar gewerkt als au pair in Frankrijk. Ze wilden eigenlijk naar een school waar ze allebei als leerkracht konden komen.

ze stond altijd wel voor het raam... en ze heek naar haar klas... en wee...diegene die dan iets uithaalde...

Een eerste sollicitatie bij een school in Kijkduin leverde geen reactie op. Als noodoplossing werkten ze vervolgens beiden bij

vinr: Irene Houtman, Juf Pompert en Erna Vink

Gekoesterde cadeautjes van Else Speelman en Wim van Brakel (Els Pompert had deze cadeautjes van leerlingen gekregen en al die jaren bewaard!

'Galerie Modern', een soort supermarkt. Tot ze een telefoontje kregen van de heer Busink.

Na de vraag 'Juffrouw bent u nog vrij' werden beide vriendinnen uitgenodigd te solliciteren. Samen gingen ze op gesprek, maar waren ruim een uur te vroeg. Toen ze in het aanschijn van de school bedachten dat ze dat uurtje wel even anders konden besteden, zagen ze iemand op zijn fietsje klimmen en snel naar hen toe komen. 'Dames moet u niet hier zijn' was de vraag van wat het hoofd van de school, de heer Busink, bleek te zijn. Er was geen ontsnappen aan! Hoewel dit misschien wat dwingend en beklemmend klinkt werd dat destijds zeker niet zo ervaren. Beide dames hebben met veel plezier voor de school en voor schoolhoofd Busink gewerkt. Zelfs nadat ze de school vaarwel hadden gezegd, dat was voor juffrouw Frens al na drie jaar, en voor Juf Pompert zo'n zeven jaar, bleven ze samen Busink nog lang bezoeken. Bijna tot het allerlaatst.

De herinnering aan het 10-jarig bestaan van de Kaj Munk staat Els Pompert nog goed voor de geest. Het thema was de 'Sleutel van het gouden hart' en juffrouw Binsbergen had de regie.

Lees verder op pagina 3

Dierbare herinneringen waren daarnaast de ouderavonden. Mevrouw Moens nodigde dan alle leerkrachten uit om bij haar een hapje (Indonesisch) te komen eten. Conciërge Cras vond dat onzin... Je stonk dan een uur in de wind. Juffrouw Els realiseert zich dat voor de leerlingen juffrouw Moens echter doorging als een héél strenge en gelovige juf. Els Pompert herinnert zich dat de leerlingen voor de gymlessen altijd naar de Anemaschool moesten lopen. Juffrouw Moens liep echter vanwege klachten aan benen en heup nooit mee, maar ze stond altijd wel voor het raam... en ze keek naar haar klas... en wee ...diegene die dan iets uithaalde....

Een andere dierbare herinnering was dat zij en Wijmie via muziekleraar Groen konden

ontsnappen aan die beklemmende kamer bij een hospita. Alle leraren leefden mee als ze weer een vervelende ervaring met die hospita achter de rug hadden. Door tussenkomst van meester Groen werd dat allemaal anders. Zijn inzet voor hun huisvesting toen en zijn grappen dragen ze nog van hem mee.

Na zeven jaar heeft Juf Pompert de Kaj Munk verlaten voor een lagere school in Voorburg. Deze school lag tegenover het College het Loo, een middelbare school. Daar werd ze verliefd op één van de docenten daar -Cock Pleijsier-. Ze trouwden en wonen nog steeds gelukkig samen. Juf Pompert is vanwege het gezinsleven tijdelijk wel even gestopt met lesgeven, maar vond daarna veel zin in het volwassenonderwijs. Dat heeft juf Pompert - inmiddels dus Pleijsier- sindsdien gedaan. Ze

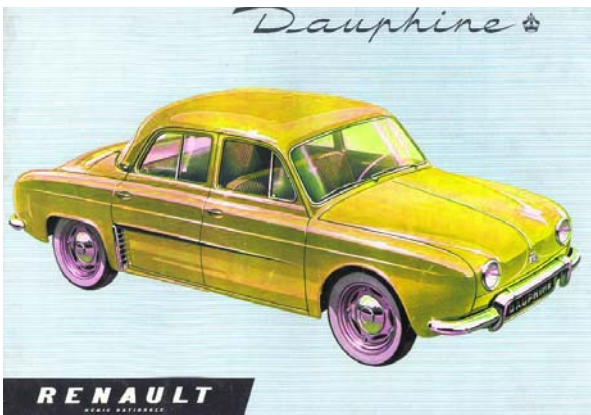
heeft zich volledig gestort op het (bij) leren van Nederlands, sociale vaardigheden en rekenen van iedereen die zich bij het volwassen onderwijs melde. Haar doel was iederen wegwijs te maken in de Nederlandse taal en samenleving.

Juffrouw Pompert is inmiddels met pensioen. Toen wij afscheid namen stond ze op het punt om net als altijd, op vakantie te gaan als schoolgaand Nederland dat deed. Haar man was ook al met pensioen, dus wat hem betreft had het niet gehoeven. Maar mede door ons bezoek zijn haar herinneringen aan de Kaj Munk echter weer opgefriest. Ook zij kijkt uit naar een komende reünie. Ook zij hoopt veel van die leerlingen en ook oud-collega's van toen weer te spreken. Spannend zo'n reünie!

De gele Dauphine van...

Juffrouw Binsbergen

We hebben er geen enkel Kaj Munk meisje over gehoord, maar vele jongens, zoals Rob v.d. Haagen zie www.schoolbank.nl, herinneren zich deze gele Renault Dauphine als de dag van gisteren.

De lop lien van...

Ineke Remijn (Schoolperiode 1959-1965)

- Inderdaad bij afscheid van de lagerschool kreeg je aan het eind van de 6e klas een bijbel en ik moet deze nog wel ergens hebben.
- Het neuzen met dhr. Bussink. Zo heeft hij mij op zijn nek naar de 1ste klas gebracht, want ik wilde niet bij mijn moeder weg, dus zorgde hij dat ik in de klas kwam.
- Het schoolzwemmen volgens mij alleen in de 5e en 6e klas en of dit nu Morgenstond was of in Rijswijk (beide zwembaden bestaan helaas niet meer) want ik zwom ook bij Onder Ons en dat was ook in een van deze zwembaden.
- In de rij staan twee aan twee als de schoolbel ging en dan kwam de juf of meester naar buiten en mochten we naar de klas toe.
- De beroemde schoolmelk -in de winter was de melk in de flesjes bevroren en in de zomer bijna zuur door de warmte, wat had ik een hekel hieraan.
- Klaar-overtje zijn bij hoek Bouwlustlaan en Hengelolaan heb ik een paar jaar gedaan en dan een feestmiddag als het over was; een film in Metropool (ik weet nog dat ik die film eng vond).
- Lekkers uitdelen als je jarig was aan de juffen en meesters en dan kreeg je een plaatje.
- Het befaamde schooltuintje, zaaien en poten en oogsten van eigen tuin en ik had hiermee de pech dat ik ziek was de dag van oogsten.
- Het spelen op het lager gelegen schoolplein met mozaik vloer als je in de 1ste of 2e klas zat en wij gingen hier rolschaatsen daar je zo lekker naar beneden kon rijden op de vrije uren en ik woonde vlak naast de school.
- De afscheidsavond voor de ouders als je de school verliet; bij ons nog in de toen gebruikte gymzaal en kerkdiensten op zondag.

Hr. Dubbeld had ik in de 5e klas en ging na schooltijd met een stel leerlingen naar de wei om vogeleitjes te zoeken en dan van niets wetend in een koeievlai stappen (bah).
Juffrouw Moens die met krijtjes gooidde als je niet oplette en van haar kreeg ik een middag vrij omdat mijn oma (toen!!) 80 jaar werd.

Kaj Munker van 1967-1973

Tim Feenstra

Vanaf september ga ik Erna en Dolly Vink weer helpen zoeken naar oud-leerlingen uit mijn groep, en ik hoop dat ook andere oud-leerlingen direct of indirect gaan helpen met zoeken.

Het helpen kan heel simpel zijn. Gewoon de namen doorgeven aan Erna en Dolly van familieleden, kennissen en (oud) buurtgenoten die ook op de Kaj Munk School gezeten hebben, en dan (natuurlijk) het liefst daarbij een (email)adres, een telefoonnummer of andere verwijzing om de betreffende persoon te vinden. Zijn er geen nadere gegevens bekend van iemand, dan kan toch het doorgeven van een juist geschreven naam al een reden zijn om iemand te kunnen traceren.

Mochten jullie je aangesproken voelen om wat meer te zoeken naar ontbrekende oud-klasgenoten, dan zou dat geweldig zijn natuurlijk! Wanneer een ieder bijvoorbeeld 5 klasgenoten kan vinden, dan gaat het zoeken veel sneller, en zal de reünie nog leuker zijn omdat er nog meer mensen komen uit jouw klas, dan nu het geval is.

Als er verder geen gegevens zijn om iemand te vinden, is vaak het zoeken op achternaam in de Nationale telefoongids op internet een goede steun. Een handige website daarvoor is:

<http://www.wes4u.nl/>

Je kunt soms ook mensen via Google vinden.

Soms woont er nog familie van iemand in de oude buurt, of weet je nog de naam van een broer: Het scheelt ook of iemand "Jansen" heet of een meer ongebruikelijke achternaam heeft. Zo was het zoeken naar "Guis Nitzschke" zo gebeurd, tenminste, als je de juiste schrijfwijze weet! Mensen vinden het vaak ook heel erg leuk als je hen belt met de

vraag of zij toevallig familie zijn van "die en die" dit i.v.m. een te houden schoolreünie. Zelfs als dat niet zo blijkt te zijn, vinden mensen het fenomeen "schoolreünie" heel interessant, of vinden ze het interessant dat iemand zoekende is naar een (achter)naamgenoot.

Kortom, alle hulp bij het zoeken is welkom!
In wat voor vorm dan ook!

De lop tien van...

Chris Rietdijk (Schoolperiode 1959-1961, klas 5 en 6)

Versje leren.

In 1959 kwam ik vanuit Middelburg naar Den Haag, waar ik in de vijfde klas kwam bij juffrouw Van Dam. In Middelburg was ik gewend om voor elke maandag een psalm of gezang te moeten leren. In Den Haag stond er wel een lied op het bord dat elke dag werd gezongen, maar over uit het hoofd leren werd niets gezegd! Tot mijn schrik kregen enkele leerlingen wel een opzegbeurt, die volgende maandag. Ik schrok me rot, maar kreeg geen beurt gelukkig. Na zes keer zingen werd je het geacht te kennen kennelijk, maar zo werkte dat bij mij niet. Toch maar leren dus.

Meisjes kussen

Op het schoolplein in het speelkwartier hadden we naast spelletjes als tikkerdje en slingerde-slang ook het spelletje meisjes(jongens) kussen. Een meisje en een jongen stonden dan met de ruggen tegen elkaar en als je dan bij het omkijken dezelfde kant opkeek, dan mocht je elkaar zoenen!

Schoolmelk

Heerlijk die schoolmelk na een druk speelkwartier! De flesjes met "zilveren" capsules, waar je je rietje doorheen kon steken, stonden in kratten achterin de klas.

De Chevrolet van de overbuurman

De man, die tegenover de school woonde had een prachtige Chevrolet (auto) met van die grote driehoekige achter-

lichten, waar ik met veel genoegen naar keek als hij zijn oprijpad op of af reed. Keek kennelijk ook wel eens naar buiten dus.

Een 10 voor Frans

Van dhr. Busink kregen we Franse les, als je je daarvoor had aangemeld. Op mijn eerste rapport zou ik een 10 voor Frans moeten krijgen, maar dat kreeg ik niet, omdat ik dat niveau toch wel niet zou volhouden en dan later een lager cijfer zo'n teruggang zou betekenen. Op het volgende rapport zou weer een tien moeten staan. Zelfde verhaal! Gefrustreerd ben ik van Franse les afgegaan!

Verkeersbrigadier

Klaar-over spelen bij de Hengelolaan. Het was dan een sport om juffrouw Van Dam, die op haar Heinkel-scooter langs dat punt moest als ze van huis naar school ging, te laten stoppen.

Volleyballen

We kregen volleyballes (buiten schooltijd) en -training van meester Dubbeld, die toen ook een volleybalvereniging heeft opgericht. De naam van de vereniging ben ik vergeten. We droegen oranje hemdjes en blauwe broeken. De zaal was eigenlijk te laag en als de bal tegen het plafond kwam en je kon hem in het eigen team opvangen dan mocht je doorspelen.

Tussendeur

Enorme klassen (bijna 50 leerlingen!) als gevolg van de naoorlogse geboortegolf. Als een juf uitging de tijdelijk even weg moest, dan ging de tussendeur tussen klas 5a en 5b open en moest of juf

Van Dam of juf Klaasen twee klassen (dus bijna 100 leerlingen!) bezig houden.

Verliefd zijn.

Verliefd zijn op Lieke van Boven (domineesdochter, wie weet waar ze is?), die allemaal hoge cijfers haalde. Ze vond iemand anders (naam?) jaardiger en met hem toen maar afgesproken om haar met hem te delen....

Toelatingsexamen

Ik was een matig leerling en dhr. Busink wilde voor zijn school een goed resultaat (groot aantal geslaagden) bij de toelatingsexamen voor het voortgezet onderwijs. Ik mocht van hem onder de naam van de school derhalve geen toelatingsexamen doen voor de Zuiderpark-HBS. Gelukkig was mijn vader onderwijzer (aan een MULO-school) en hij heeft gezorgd dat ik toch "op eigen risico" examen mocht doen en dat is wonderwel goed afgelopen.

Gezocht: beeldmateriaal uit de jaren 60 en 70 Wie heeft nog waar wat liggen?

Zoals jullie hier beneden kunnen zien, kom je op iedere pagina een strook tegen met plaatjes uit de jaren 60 en 70. Met daarin afbeeldingen van televisiebekendheden, snoep- en speelgoed, films, rage's en andere items waar de nostalgie nog steeds van afdruipt. Nou heb ik behoorlijk wat uurtes het internet afgezocht naar dit soort afbeeldingen

maar er is natuurlijk veel meer dan ik alleen kan bedenken. Heb jij ook nog bepaalde herinneringen aan die jaren 60en 70? Of heb je nog spulletjes uit die tijd liggen? Maak er een redelijke foto van of probeer op het internet een afbeelding te sporen. Stuur deze dan naar thuis@idnuts.nl en... misschien zie je 'm dan wel terug

in de volgende editie van de Kaj Munk Nieuwsbrief! Dus zoek nog eens op zolder naar de man zes miljoen met z'n ene superoog of die oude coca-cola yoyo. (Deelden ze ooit uit op het schoolplein). Of kijk eens in de schuur of je grobboel er nog ligt...

Dank. Frank (van Veen)

De Sleutel van het Gouden Hart

10 jarig bestaan Kaj Munk 1957-1967, 13 en 20 oktober 1967

Nog voordat de grote vakantie begon had mijnheer Busink ons gevraagd of wij wilden meedoen. Natuurlijk vonden wij dat erg leuk. De 4 hoofdrollen van de jongens zaten in klas 5a: Pommy, de kabouterkoning, de jonge houthakker Klaas en de oude houthakker Joris. De 4 hoofdrollen van de meisjes zat in klas 5b: de Fee, de Heks, de Elfenkoningin en Hermientje. We hadden elke dag repetities onder leiding van juffrouw Binsbergen.

In het begin zonder de acht elven en kabouters, later kwamen zij er ook bij. Vrijdag 's middags zangrepetitie onder leiding van mijnheer Groen. Zaterdags hadden we echte repetitie o.l.v. mijnheer Jan. H. Hulsbergen, de schrijver, die ook nog enkele andere toneelstukken heeft geschreven. Juffrouw Binsbergen en mijnheer Busink waren er ook. Hij gaf aanwijzingen waar we doordeeweeks nooit opgekomen zouden zijn. Elke zaterdagochtend hadden we dus repetitie. Een paar weken voor de avond kwam mevrouw Koning ons het morgen- en droomballet instuderen. Het ging allemaal erg leuk. Soms werd er onder de repetities zo hard gelachen, dat het wel tien keer over moest worden gedaan. Donderdag 12 oktober was er generale repetitie. We kregen nog laatste aanwijzingen. Toen we klaar waren zie de schrijver tegen ons: "Ik heb jullie leren kennen als een prettig stel kinderen, waarop mijnheer Busink een bedenklijk gezicht trok, ga met goede moed het toneel op en allemaal succes." De volgende dag was het zover.

De zaal liep vol. We liepen een beetje zenuwachtig in de kleedkamer rond. We repe-

terden nog even en liepen wat te giechelen. Voor we het toneel opgingen kregen we allemaal een hand van mijnheer Hulsbergen. Hij wenste ons sterkte en succes toe. Toen het eenmaal begonnen was verliep alles goed. Je moest soms je lachen inhouden als de heks haar griezelige lach liet weerklinken. Ze deed het erg goed, want het is moeilijk om als eerste en soms alleen het toneel op te moeten. Om steeds krom te blijven lopen enz.

De fee was statig, kortom iedereen deed het goed. De tweede avond ging ook alles goed. Er waren toen ook genodigden. Ook toen ging alles goed. De heks deed het nog beter dan de avond ervoor. De laatste avond werden we ook bedankt. Mijnheer Busink probeerde met de heks te neuzelen (Jos Bierens klas 6a), maar dat lukte niet! Toen was alles voorbij. Het was leuk geweest.

Henneke de Weille

(inhoud v.d. tekst is vast een beetje ingefluisterd... red.)

